

Braćo i sestre!

Papa Ivan Pavao II. preminuo je u Gospodinu, 2. travnja 2005. u 21,37 h, u svojim vaticanskim odajama, u 85. godini života, 27. godini svoga pontifikata.

Zahvala. Duboko sam blagopokojnom Papi zahvalan, sa svim svećenicima i vjernicima, na njegovoj trajnoj brizi oko rješavanja našega crkvenog stanja u Hercegovini. Za njegova Pontifikata dvije su crkve uzdignute na dostojanstvo katedrale: nova mostarska 1980., posvećena Majci Crkve, i stogodišnja trebinjska, 1984., posvećena Maloj Gospi. Uzdigao je biskupa Petra Čulu, na odlasku s njegove službe, na naslov nadbiskupa. Tom je prigodom biskup Žanić postao biskup ordinarij.

Zahvalan sam blagopokojnomu Papi na brojnim audijencijama, službenim «ad limina» (1993. i 1999.), s ostalim hrvatskim biskupima (1994. i 2001.), na drugim privatnim audijencijama (1993., 1997., 1998., 2000.). Na pohodu Hrvatskoj crkvi i zavodu sv. Jeronima 1989. u Rimu. Na susretima u Zagrebu 1994., na Mariji Bistrici 1998., kada je proglasio blaženim nadbiskupa Alojzija Stepinca, u Splitu 1998. Zahvaljujemo mu na pohodima Sarajevu, 1997. i Banjoj Luci 2003., kada je uzdigao na čast oltara dr. Ivana Merza, katoličkoga laika, jedinoga blaženika iz ove zemlje. Te je 2003. godine u Dubrovniku proglasio blaženom Mariju Propetog Petković. Brojne je naše svećenike i vjernike primao u opće audijencije i pozdravljao ih na hrvatskom jeziku.

Svećenici, redovnici, redovnice i ostali vjernici ovih biskupija rado su odgovarali na Papine pozive i želje: u Euharistijskoj godini 1984., u Marijanskoj godini 1987., u Jubilarnoj godini 2000., u ovoj 2004/2005. «Godini Euharistije».

Zahvaljujemo mu na svemu dobrom koje je učinio Crkvi i svijetu.

Sprovod. Kroz sve dane do svečanoga sprovoda molit ćemo za pokojnoga Papu u misnim molitvama vjernika i u svojim jutarnjim i večernjim molitvama. Ispušta se, razumije se, spomen Papina imena u kanonu, osim u Mementu za pokojne. Sprovodni obredi, kojima će se Crkva Katolička oprostiti od svoga dosadašnjeg vidljivog Pastira, bit će u petak, 8. travnja u 10,00 sati. Svi ćemo na razne načine pratiti i pribivati tomu događaju. Neka toga dana u prikladno vrijeme, u vrijeme sprovoda, po našim crkvama zvoni «mrtvačko zvono» barem pola sata.

Istoga dana u petak navečer u 18,00 sati u katedrali Majke Crkve u Mostaru slavit će se svečani *Requiem* - Misa zadušnica za pokojnoga Papu. Molimo sve svećenike koji mogu doći u koncelebraciju neka donesu misno ruho (albu, štolu i *misnicu ljubičaste boje*).

Neka se sutradan, u subotu, 9. travnja, upriliči u svakoj našoj župi Misa zadušnica za Svetog Oca u vrijeme najprikladnije za narod. Župnici će pozvati što veći broj vjernika na sv. Misu. Za vrijeme Mise može se staviti Papina slika, s crnom trakom, na prikladno mjesto (izvan oltara), s cvijećem. Tko ima Papinu zastavu, neka je stavi na pola koplja na pročelje župne crkve.

Prigodom zadušnica za Svetog Oca mogu se župnici poslužiti Papinim životopisom koji dostavljamo kao uzorak.

Molim sve župnike da u Župne kronike unesu prikaz smrti i sprovoda Papina.

Izbor novoga Pape. Molit ćemo Duha Svetoga da po glasovima kardinala-izbornika izabere novoga Papu koji će voditi Crkvu Božju u Kristovo ime.

Kada bude izabran novi Papa, neka se toga dana zvoni u svim našim župama. A u nedjelju nakon izbora neka se na kraju sv. Mise otpjeva «Tebe Boga hvalimo».

Ratko Perić, biskup

KRATKA BIOGRAFIJA POKOJNOGA PAPE

Papa je rođen 18. svibnja 1920. u Wadowicama u Poljskoj. Na krštenju mu je dano ime Karol Jozef. Majka mu je Emilija umrla kad mu je bilo 9 godina, a otac, također Karol, 1941. godine. U svojoj 22. godini

života Karol je osjetio Božji poziv za svećenika i javio se krakovskom kardinalu Adamu Stefanu Sapiehu. Zaređen je za svećenika 1946. godine. Doktorirao je na dominikanskom Učilištu sv. Tome u Rimu, 1948., na temu: «Vjera u djelima sv. Ivana od Križa». Vratio se u Poljsku i djelovao u pastvi kao kapelan do 1951. Potom se posvetio proučavanju filozofije i teologije. Predavao je moralno bogoslovlje i socijalnu nauku u Krakovskoj bogosloviji i na Lublinskom sveučilištu. Godine 1958. papa Pio XII. imenovao ga je pomoćnim biskupom, a 1964. nadbiskupom u Krakovu. Godine 1967. postao je kardinal. Izabran je za Papu 16. listopada, a svečano preuzeo upravu Crkve 22. listopada 1978., u svojoj 58. godini života.

Postavši 264. Papom (263. nasljednikom sv. Petra) ili Vrhovnim svećenikom Katoličke Crkve, postao je ujedno Rimskim biskupom, Patrijarhom zapada, Primasom Italije, Suverenom Države Vatikanskoga Grada.

Sudionik je Drugoga vatikanskog koncila. Radio je osobito na konstituciji *Gaudium et spes*. Uzeo je udjela na svih 5 Biskupskih sinoda prije pontifikata, i, razumije se, na svih drugih 15, općih, specijalnih, partikularnih, do sada.

U Italiji je imao 146 putovanja, a u svijetu 104, posjetivši preko 130 zemalja.

Kao Rimski biskup od 333 rimske župe pohodio ih je 317.

Izdao je 14 enciklika, 15 apostolskih pobudnica, 11 apostolskih konstitucija, 45 apostolskih pisama. Pripisuju mu se knjige: *Prijeći prag nade*, 1994.; «*Dar i otajstvo*», 50. obljetnica moga svećeništva, 1996.; *Rimski triptih*, 2003., *Ustanite, hajdemo*, 2004., *Sjećanje i identitet*, 2005. Prevedene i na hrvatski.

Kanonizirao je 482 (među kojima i dvojicu Hrvata) i beatificirao 1338 (među kojima troje Hrvata), svega 1820 Božjih ugodnika.

Imenovao je 231 kardinala, među kojima četvoricu Hrvata (F. Kuharića, V. Puljića, J. Uhača, J. Bozanića).

Udijelio je 1160 općih audijencija i susreo se s preko 17.600.000 vjernika.

Primio je u audijenciju 738 samo Predsjednika država.

Godine 1981. doživio je atentat na Trgu Svetoga Petra u Rimu. Bio je više puta na bolničkom liječenju. Trpio je od Parkinsonove bolesti. Stanje mu se pogoršavalo nakon 1998. godine. Umro je kao patnik, ali bistra duha, u 85. godini života, 27. godini papinske službe.

POČIVAO U MIRU BOŽJEM!